

Jeg ved godt, at regeringen gør sig den ene anstrengelse efter den anden for at lave beregninger, der viser, at danskerne teknisk set ikke betaler mere i skat i dag end for otte år siden. Vi har set meget magi, nye beregningsmetoder, teknisk flikflak, men det rokker ikke en tøddel ved virkeligheden. På bundlinjen kan den enkelte dansker se, hvad der er tilbage, når stats-, amts- og kommuneskatten er betalt, og danskerne ved, hvad el, vand, varme og benzin efterhånden koster.

Hertil kommer så pinsepakkens velsignelser for boligejerne, specielt nye boligejere, typisk unge børnefamilier; de har ikke mange venner i regeringen. Lad mig minde om, at skatteministeren trods utallige forsøg endnu ikke har formået at tilbagevise beregninger, der viser, at regeringens skattepolitik har kostet voldsomt i alle indkomstgrupper. En butiksassistent med egen bolig og bil har måttet bøde ekstra 500 kr. om måneden siden 1998.

Regeringen har altså ikke været i stand til hverken at styre de offentlige udgifter eller undgå et fald i arbejdsstyrken. Arbejdsstyrken er ikke steget, den er derimod faldet. Regeringen, ja, den er naturligvis sendt til skattedyderne.

Derfor er det vanskeligt at tro, at det skal lykkes for regeringen at nå sine nye mål. I modsætning til tidligere falder antallet af personer i den erhvervsaktive alder. Kigger vi på regeringens egne bud på, hvad der skal til for at øge arbejdsstyrken, er opfindsomheden altså til at overse.

Det er klart, at en bedre integration, som vi alle sammen arbejder for, vil give arbejdsmarkedet et bidrag. Det er også klart, at en afdæmpet tilgang til tilbagetrækningsordningerne kan give et bidrag. Muligvis kan det samlet modvirke det fald i arbejdsstyrken på de 40.000, som kan forventes på grund af den demografiske udvikling. Men det er hverken troværdigt eller forventeligt at tro på en fremgang i arbejdsstyrken på 85.000 på den baggrund.

Vi konservative vil give et bud på, hvordan vi ønsker at styrke incitamenterne til at øge arbejdsstyrken, nemlig ved at øge den enkeltes gevinst ved at arbejde.

Finansredøgørelsen gør opmærksom på, at alt for mange mennesker får for lidt ud af at arbejde. 190.000 får mindre end 500 kr. om måneden. Forskningschefen i Rockwool Fonden underkender dette tal. Det er større, siger han. Det bekymrer i hvert fald ikke den ene halvdel af regeringen.

En skattenedsættelse kan give den danske befolkning en tilskyndelse til at udbyde mere arbejdskraft. Det Konservative Folkeparti har konkret foreslået en fuld finansieret afvikling af mellemskatten. Det vil nedbringe skatten på den sidst tjente krone med 5½ procentenhed for næsten ni ud af ti fuldtidsbeskæftigede.

Vi er glade for, at vi ikke er de eneste, der tør se problemerne i øjnene og komme med forslag til løsninger. Det er glædeligt, at Det Radikale Venstre med sit skatteudspil anviser samme vej. At vi så ikke deler den radikale forestilling om finansiering, er en anden sag. Vi har ikke lyst til højere ejendomsværdiskatter, øgede benzinafgifter, men Det Radikale Venstre distancerer sig med sit forslag fra den socialdemokratiske skattepolitik. Hvad de to partier så laver i samme regering, kan man så undre sig over.

Fælles for vores og De Radikales skatteudspil er, at skatten på den sidst tjente krone nedbringes for fuldtidsbeskæftigede med gennemsnitligt 5 procentenheder i begge udspil.

Vi konservative har som nævnt regnet på, hvor meget regeringens skattepolitik har kostet danskerne siden 1998. Det viser sig jo, at det ikke kun er de højtlønnede, der har fået højere skat, men selv de lavtlønnede – i modsætning til, hvad regeringen påstår – har oplevet en markant skattestigning.

Så har vi hørt en hel del i dag om rådighedsbeløbet, det er steget. Ja, det er det. Hvis staten ikke konfiskerer 100 pct. af en indtægtsfremgang, så stiger rådighedsbeløbet jo. For os er det vigtigt, at skatten falder på den sidst tjente krone.

Man har påpeget, at en lille restgruppe af de fuldtidsbeskæftigede i lavtlønsområdet vil få en mindre regning, hvis fradragsretten for de faglige kontingenter forsvinder. Vi mener i lighed med De Radikale, at fradragsretten for faglige kontingenter er en uskik, der ikke hører til i skattesystemet. Men vi er da imidlertid klar til at se på en compensation til den lille restgruppe, så ingen mister indkomst på forslaget, blot vi kan skabe lydhørhed for, at skatten på den sidst tjente krone nedsættes.

Jeg skal gøre opmærksom på, at det konservative skatteoplæg opererer med et overskud på 5 mia. kr., så hvis der er en reel politisk vilje til at nedsætte skatten på den sidst tjente krone, er jeg overbevist om, at vi kan finde en løsning.

Problemet i Danmark er, at vi har en regering, der ikke har en tilstrækkelig fornemmelse af, at grundlaget for velfærd skabes ude på de enkelte